

Sygn. akt II K 923/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Anna Szelağ

Protokolant Maciej Błaszczyk

w obecności

Prokuratora Anny Murzynowskiej

po rozpoznaniu dnia 01.02.2016r.

sprawy **K. W.**, urodz. (...) w N.

syna S. i E. z d. J.

oskarżonego o to, że: w dniu 16 lipca 2015 roku o godz. 09:00 w msc. K. na drodze nr (...) prowadził pojazd mechaniczny w postaci samochodu m-ki F. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości 0,73 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz zarzucanego mu czynu dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim sygn. akt II K 184/10 z dnia 09 marca 2011 roku, a nadto zarzucanego mu czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne; -

tj. o czyn z art.178a§1 i §4kk w zw. z art.64§1kk

orzeka:

oskarżonego K. W. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art.178a§1 i §4kk w zw. z art.64§1kk skazuje oskarżonego, a na podstawie art.178a§4kk w zw. z art.64§1kk wymierza oskarżonemu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

- na podstawie art.42§3kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio; -

- na podstawie art.43a§2kk zasądza od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej; -

- na podstawie art.624§1kpk zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych i obciąża nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 923/15

UZASADNIENIE

Na podstawie ujawnionego w toku rozprawy materiału dowodowego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 lipca 2015 roku około godziny 09:00 w miejscowości K., na drodze nr (...), policjanci sierż. sztab. M. G. oraz asp. M. D., pełniący służbę patrolową, zatrzymali do kontroli drogowej oskarżonego K. W.. Oskarżony prowadził wówczas samochód osobowy marki F. (...) o nr rej. (...). Podczas kontroli, w trakcie odbierania przez funkcjonariusza policji danych osobowych, od kierowcy pojazdu była wyczuwalna wyraźna woń alkoholu. W tej sytuacji oskarżony został przebadany na urządzeniu przenośnym alcoblow, który dał wynik pozytywny. Poza tym, po sprawdzeniu K. W. w bazie danych (...) okazało się, że jest on poszukiwany, jak również ma czynny zakaz prowadzenia pojazdów. Wówczas oskarżony został zatrzymany i przewieziony do KP w W., gdzie przebadano go na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Urządzenie typu Alkometr A. 2.0 nr fabryczny 510/97 wykazało u K. W.: 0,73 mg/l (I badanie – godz. 09:36), 0,73 mg/l (II badanie – godz. 09:42) alkoholu w wydychanym powietrzu (protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego k.4 z.A). Badanie zostało przeprowadzone sprawnym urządzeniem posiadającym świadectwo legalizacji (świadectwo legalizacji k.5 z.A).

Przed datą 16.07.2015r. K. W. był już sześciokrotnie karany, w tym raz za przestępstwa z art.178a§1kk (k.13 z.A). Wyrok w jednej z tych spraw sygn. akt II K 184/10 wydany przez Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim, uprawomocnił się w dniu 19.10.2011r. (k.40-41 z.A). Oskarżony został wówczas skazany m.in. na podstawie art.178a§1kk na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w całości w okresie od dnia 09.12.2011r. do dnia 09.12.2013r. (k.42 z.A) Jednocześnie sąd orzekł wobec K. W. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie wyjaśnień oskarżonego K. W. (k.56 z.A.), zeznań świadka M. D. (k.58 z.C), jak również na podstawie dokumentów ze zbioru A: (k.1) notatka urzędowa, (k.2) protokół zatrzymania, (k.4) protokół użycia alkometru, (k.12-14, 38-39) karta karna, (k.40-41) odpis wyroku, (k.42) obliczenie kary, (k.5) świadectwo legalizacji.

Oskarżony K. W. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i jednocześnie odmówił składania dalszych wyjaśnień.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom K. W., co do tego, że popełnił on zarzucany mu czyn, gdyż w całości korespondują one z pozostałym ujawnionym w sprawie materiałem dowodowym, a zwłaszcza z zeznaniami świadka M. D..

Sąd nie miał wątpliwości, że w dniu 16.07.2015r., znajdując się w stanie nietrzeźwości, oskarżony prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, do czego zresztą sam się przyznał. Wszystkie te okoliczności znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka M. D.. Sąd w całości dał wiarę zeznaniom w/w świadka, gdyż ocenił je, jako logiczne i precyzyjne. M. D. jest osobą postronną, na miejscu zdarzenia znalazł się wykonując swe czynności służbowe i jako policjant, nie posiada żadnego interesu w tym, by obciążać oskarżonego ponad jego rzeczywiste działanie. Wszystkie te okoliczności powodują, że w ocenie sądu, zeznania te zasługują na obdarzenie ich walorem wiarygodności.

Okoliczność, że oskarżony prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości w sposób jednoznaczny wynika z protokołu użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego typu Alkometr A 2.0. Same badania zostały przeprowadzone w sposób prawidłowy, a dokonana czynność należy udokumentowana. Badania zostały przeprowadzone na sprawnie działającym urządzeniu - o czym świadczy świadectwo legalizacji i w tych okolicznościach, jego wyniki nie budzą żadnych wątpliwości.

Prawdziwość, autentyczność i rzetelność sporządzenia pozostałych ujawnionych w sprawie dowodów nieosobowych, w tym także protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości, nie była przedmiotem zarzutów stron oraz nie wzbudziła wątpliwości sądu. Zostały one sporządzone poprawnie, kompleksowo i w sposób zgodny ze standardami rzetelnego postępowania, z tych też względów sąd nie odmówił im wiarygodności.

Reasumując, w świetle poczynionych przez sąd ustaleń, wina K. W. nie budzi żadnych wątpliwości i czynem swoim wyczerpał on dyspozycję art.178a§1 i §4kk w zw. z art.64§1kk. W dniu 16.07.2015r. w K. na drodze nr (...),

oskarżony kierował pojazdem mechanicznym marki F. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, znajdując się w stanie nietrzeźwości, 0,73 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, wyrokiem wydanym w sprawie sygn. akt II K 184/10 przez Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim. Przy czym, czynu tego K. W. dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, co zostało już wyżej opisane. Istotne jest to, że oskarżony jest dorosłym człowiekiem i powinien zdawać sobie sprawę z tego, że alkohol osłabił jego koncentrację i zdolność szybkiego reagowania. Decydując się na kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, spowodował on zagrożenie w ruchu lądowym i miał przy tym pełną świadomość, że narusza obowiązujące normy prawne, zwłaszcza że był już karany za naruszenie w/w norm prawa karnego. Ta ostatnia okoliczność powoduje także przyjęcie surowszej kwalifikacji prawnej przewidzianej w art.178a§4kk. Ten typ kwalifikowany został określony poprzez wskazanie trzech alternatywnie określonych znamion kwalifikujących. Pierwsze z nich stanowi przypadek recydywy ogólnej jednorodnej - znamieniem wpływającym na zwiększenie zagrożenia karą jest uprzednie prawomocne skazanie za przestępstwo z art.178a §1kk, niezależnie od tego, na jaką karę sprawca został skazany. Ustawodawca nie podaje tu żadnych terminów, a zatem należy przyjąć, że sprawca czynu z art.178a§4kk będzie ponosił taką zaostrzoną odpowiedzialność do momentu zatarcia poprzedniego skazania. Drugim znamieniem jest popełnienie jednego z trzech przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji lub takiego przestępstwa z części wojskowej kodeksu karnego, popełnionych w stanie nietrzeźwości lub odurzenia. Jest to rodzaj recydywy ogólnej niejednorodnej. Kolejnym znamieniem jest popełnienie przestępstwa z art.178a§1kk w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo (por. M. Budyn-Kulik, P. Kozłowska-Kalisz, M. Kulik, Kodeks karny. Komentarz praktyczny, Oficyna, 2010, wyd. III. Stan prawny: 2010.09.08). K. W. swoim czynem zrealizował te znamiona. Jak zostało już wyżej opisane został on prawomocnie skazany za występki z art.178a§1kk. Fakt, że odbył on w całości karę wymierzoną w sprawie sygn. akt II K 184/10 od dnia 09.2.2011r. do dnia 09.12.2013r. (k.42 z.A), spowodował także, że oskarżony działał w warunkach art.64§1kk, co zostało już wyżej opisane.

Wymierzając K. W. karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, czyli w dolnych granicach ustawowego zagrożenia (ustawodawca przewidział karę do 5 lat pozbawienia wolności), sąd kierował się dyrektywami zawartymi w treści art.53kk. Sąd wnikliwie rozważył wszelkie okoliczności mogące wpłynąć na wymiar kary, zarówno te łagodzące jak i obciążające. Jako okoliczność łagodzącą sąd wziął po uwagę to, że oskarżony przyznał się, nie kwestionował wiarygodności ujawnionych w sprawie dowodów. Te okoliczności dają podstawę do przyjęcia, że może w końcu K. W. zdecydować się zmienić swoją postawę wobec norm prawa karnego, a zwłaszcza nie będzie ponownie prowadził pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości. Z drugiej jednak strony nie można pominąć i tego, że decydując się na kierowanie pojazdem mechanicznym pod wpływem alkoholu oraz wbrew zakazowi, K. W. spowodował zagrożenie w ruchu lądowym i miał przy tym pełną świadomość, że narusza obowiązujące normy prawne. Ponadto, jak wynika z aktualnych danych z KRK, to oskarżony był sześciokrotnie karany, w tym raz za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości (k.38-39 z.A). Na niekorzyść K. W. przemawia także i to, że działał on w warunkach art.64§1kk. aKilkakrotnie sąd dał mu również szansę na zmianę swojego postępowania, orzekając karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Jednakże dotychczasowy proces resocjalizacji nie odniósł pozytywnych skutków, skoro K. W. ponownie zdecydował się na popełnienie przestępstwa. Należy również zwrócić uwagę i na to, że kara winna także spełnić swe cele zarówno w zakresie prewencji ogólnej jak i szczególnej, tj. uświadomić oskarżonemu, że nie ma przyzwolenia i społecznej akceptacji na wyżej opisane zachowanie. Sąd miał na uwadze również względy prewencji ogólnej, fakt, że w/w przestępstwo popełnione przez K. W. jest popełniane często, wręcz nagminnie (obserwując chociażby wpływ tego typu spraw do tutejszego Sądu), a kara winna spełniać także cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Należy w tym miejscu zauważyć, że na gruncie powyższych rozważań kara wymierzona K. W. jest bardzo niska, jednakże wynikało to z faktu, że oskarżony przyznał się.

Biorąc pod uwagę wszystkie wyżej przedstawione okoliczności, sąd uznał, że przedmiotowe cele kary nie zostaną spełnione w przypadku ponownego warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ponadto, ustawodawca jednoznacznie przewidział, że wobec sprawcy przestępstwa określonego w art.178a§4kk sąd może warunkowo zawiesić wykonanie

kary pozbawienia wolności w szczególnie uzasadnionych wypadkach (art.69§4kk). W ocenie sądu, w niniejszej sprawie, żadne takie szczególne okoliczności nie zachodzą. Poza tym, sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa (art.69§1kk).

Stosownie do dyspozycji art.42§3kk sąd orzekł, wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio. W przypadku popełnienia przestępstwa skierowanego przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji istnieje obligatoryjny obowiązek orzeczenia przedmiotowego środka karnego. Zgodnie z treścią w/w przepisu sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio w razie popełnienia przestępstwa określonego w art.178a§4kk. W tym zakresie ustawodawca nie pozostawił sądowi możliwości samodzielnego określenia czasu obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Ponadto, ustawodawca przewidział, że w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art.178a§4kk sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art.39 pkt 7kk na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 10 000 złotych do wysokości 60 000 zł. Uwzględniając sytuację materialną oskarżonego, sąd określił przedmiotowe świadczenia na kwotę minimalną, czyli 10 000 zł.

Na podstawie art.624§1kpk K. W. został zwolniony od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, ponieważ prokurator ustalił, że oskarżony utrzymuje się z prac dorywczych uzyskując dochód w wysokości 1200 - 1300 zł miesięcznie.